

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222010680
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222010680.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. Z. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 01.06.2023, sp. zn. 3T/112/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22.08.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného I. Z., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom Okresný súd Komárno (súd I. stupňa) uznal obžalovaného I. Z. (ďalej len obžalovaný) vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. októbra XXXX v čase o XX,XX hod. v N. na B. ulici viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia EČ: ZM XXX CN, kedy bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Kolárovo pre podozrenie zo spáchania priestupku na úseku cestnej premávky a bolo zistené, že osobné motorové vozidlo viedol napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/40/2012 z 27. apríla 2012, právoplatným 27. apríla 2012 mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/51/2013 z 9. augusta 2013, právoplatným dňa 14. septembra 2013 mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T 135/2015 z 23. mája 2017, právoplatným dňa 25. mája 2017 mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 rokov.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obvineného (správne malo byť „obžalovaného“ ako to upravuje § 10 ods. 12 Tr. por.) na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom určenej lehote podal odvolanie obžalovaný z dôvodu, že uložený trest sa mu javí neprímerane prísny.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že by chcel miernejší trest, pretože do vykonania trestu uloženého okresného súdu mu zostáva 18 dní a nevie, čo bude s jeho otcom, ktorý je vážne chorý. Vie, že nie je žiadny anjelič, ale tentoraz naozaj prosí kvôli otcovi o miernejší trest s tým, že prijme všetky opatrenia, je mu jedno, aj podmienený trest.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že dokumenty doručené do spisu obžalovaným odôvodňujú jeho osobné pomery a to, že otec obžalovaného je momentálne vo vážnom zdravotnom stave a vyžaduje si osobnú prítomnosť obžalovaného v podobe starostlivosti o jeho zdravotný stav. V tomto rozsahu žiadal o opätovné preskúmanie výšky trestu z pohľadu zásad ukladania trestov z mysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na vyhlásenie o vine obžalovaného, prevahu poľahčujúcich okolností. Navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody a výkon trestu podmienenčne odložil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považoval trest uložený obžalovanému súdom I. stupňa za zákonný a nie neprimeraný, predovšetkým vzhľadom na jeho osobu a jeho trestnú minulosť. Vyslovil názor, že ide o špeciálneho recidivistu, čo sa týka prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a preto odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné. Navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadol i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, pričom bol obmedzený zásadou reformatio in peius (absencia odvolania prokurátora v neprospech) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutého rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám odôvodňujúcim podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,

- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu upravenými Trestným poriadkom,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené stručné právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného skutku a napokon aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní, po prednesení obžaloby prokurátorom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Toto jeho vyhlásenie bolo súdom I. stupňa prijaté. Súčasne súd I. stupňa rozhodol, že dokazovanie bude vykonané len vo vzťahu k výroku o treste. Uvedeným procesným postupom, prijatím vyhlásenia obžalovaného o vine tento výrok napadnutého rozsudku nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Preskúmaním odvolaním napadnutého výroku o treste odvolací súd zistil, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu za spáchaný prečin správne vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby až 2 roky. Tiež správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný spáchanie trestného činu priznal a úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Mimo troch odsúdení citovaných vo výroku o vine napadnutého rozsudku, na ktoré pri ukladaní trestu nebolo prihliadané z dôvodu, že ide o okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu (§ 38 ods. 1 Tr. zák.), bolo dôvodné prihliadať na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného v 20-tich prípadoch, z toho v 7-ich prípadoch sa jednalo o odsúdenia za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný a nebolo potrebné v tomto smere vykonávať dokazovanie. S danými právnymi úvahami súdu I. stupňa sa odvolací súd nestotožňuje, pretože poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. To znamená, že sa vyžaduje aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu. Hodnotenie tejto poľahčujúcej okolnosti je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení daného trestného činu.

Odvolací súd nezistil z predloženého spisového materiálu žiadnu formu aktívnej spolupráce zo strany obžalovaného pri objasňovaní predmetnej trestnej činnosti, ani návrhy z jeho strany na vykonanie dôkazov, ktoré by boli spôsobilé ním spáchaný skutok bližšie objasniť. Obžalovaný spáchanie skutku v prípravnom konaní po svojom zadržení priznal s tým, že si je vedomý uloženého zákazu činnosť viesť motorové vozidlá na dobu 8 rokov. Vozidlo viedol preto, lebo si potreboval niečo vybaviť.

Vzhľadom na uvedené súd I. stupňa nesprávne prihliadal na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže priznanie viny obžalovaným už bolo zohľadnené prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

Keďže prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného vo vzťahu k napadnutému výroku o treste nepodal, odvolací súd riadiac sa zásadou „zákazu zmeny k horšiemu“ nemohol nesprávne ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súdom I. stupňa napraviť. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. súd I. stupňa ukladal trest v sadzbe až 16 mesiacov (1 rok a 4 mesiace).

Pokiaľ ide o samotnú výšku trestu uloženého obžalovanému súdom I. stupňa vo výmere 11 mesiacov, teda v hornej polovici upravenej sadzby 1-16 mesiacov, túto nemožno v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísnu nielen s poukazom na okolnosti prípadu, opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti, nevynímajúc opakované páchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ale aj s poukazom na fakt, že obžalovaný vykonal ostatný nepodmienečný trest odňatia slobody za rovnaký trestný čin dňa 11.09.2022 a už dňa 10.10.2022, teda o jeden mesiac sa dopustil rovnakého trestného činu opätovne.

Ustanovenie § 348 Tr. zák. chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdu alebo iného orgánu verejnej moci v príslušných oblastiach. Uvedené protiprávne konanie obžalovaného evokuje záver o tom, že opakovane nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdu o uložení trestu zákazu činnosti podľa § 61 Tr. zák., pričom v danom prípade, ako to vyplýva z výroku o vine napadnutého rozsudku, nerešpektoval postupne tri uložené tresty zákazu činnosti, čo nesvedčí o jeho snahe po akejkoľvek náprave. Navyiac je potrebné pripomenúť, že obžalovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia a napriek tomu vedie motorové vozidlo, čím ako nevodič výrazne ohrozuje ostatných účastníkov cestnej premávky. Z tohto pohľadu odvolací súd hodnotí uložený trest za nízky, ktorý v dôsledku absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného nebolo možné sprísniť. Podľa názoru odvolacieho súdu mal byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody na samej hornej hranici upravenej trestnej sadzby.

Odvolacie dôvody a ani argumenty obžalovaného prednesené na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu neboli dôvodné. Pokiaľ obžalovaný poukazoval na zdravotný stav svojho otca s odkazom na lekárske správy z 10.08.2022 predložené súdu I. stupňa obhajcom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.05.2023 s tým, že sa jedná o lekárske správy o zdravotnom stave otca obžalovaného, pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že dané lekárske správy a posudok o sociálnej odkázanosti

sa týkajú osoby L. Z., nar. v roku XXXX, avšak podľa lustrácie v registri obyvateľov a aj z vyjadrenia samotného obžalovaného v rámci jeho výsluchu v prípravnom konaní vyplýva, že otcom obžalovaného je osoba W. Z., nar. v roku XXXX. Odvolací súd z týchto dôvodov nepovažoval uvedené dôkazy za relevantné.

Obžalovaný bol správne, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Návrh obžalovaného na podmienený odklad výkonu trestu a súčasné uloženie skúšobnej doby s uložením „všetkých opatrení“ odvolací súd nemohol akceptovať, a to práve z dôvodu, že v minulosti bolo u neho opakovane aj za ním spáchaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na skoršie odsúdenie, ktoré súd považoval za dostatočné na nápravu a prevýchovu, avšak obžalovaný i napriek tomu a aj napriek priamemu výkonu ďalších uložených trestov odňatia slobody opakovane pácha úmyselnú trestnú činnosť a v prípade prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. je potrebné hodnotiť ho ako špeciálneho recidivistu. Závažnosť jeho konania je zvýšená v prejednávanom prípade tým, že skutku sa dopustil už 1 mesiac po vykonaní nepodmieneného trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.